

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

10. Exhortatio brevis ad populum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

ipsa morte, lucerna devotionis eorum extinguitur. Fuit illis splendor sanctitatis, iugis orationis, abstinentiae, necnon miraculorum insignium erga febris malignae laborantes, quos solo tactu vel benedictione sanitati reituebatur. His Deidonis praeluxit Galliae, & toti Orbi Ideo S. Symeon Stylites per litteras eius se precibus commendavit. S. Remigius, Clodoueus, Clotildis, alijque Principes & Praelati, illi coram magno eam in honore habuerunt. Hinc & Parisienses eam vt Panormam colunt. Potens igitur est in tempore pestilentiae regis sanitatem, suis protectionem suu patrocinio impetrare.

Orandum ergo hic & dicendum. S. Anna Mater Mariae, Auia Christi: S. Magdalena qua Lazaro fuerit vita lacrymis impetrasti: S. Catharina Senensis, que vlcere horrido afflicta cum amore ieruisi: S. Liduina qua tringenta annoru patientia admirabile in morbu exhibuisti S. Ro alia, qua amore Iesu Christi in antro habitare. Et herbu ac radicibus vici tota vita decessisti. Ibiq; Christo commori & consopeliri elegisti. S. Canonessa qua malignas febres solo tactu exorations sanasti: Omnes SS. Virgines, Omnes Sancti & Sanctae Dei intercedite pro nobis afflicti, &c.

Ex numero Beatorum innumero hoc contagio afflicti opem ferentes selegi ex factis & Ecclesiasticis Historiis anno Domini 1636. qui annus afflictiissimus fuit tristissimusq; ob pestilentiam acerbissimam apud nos & vicinos omnes populos grassantem. ita vt stans inter mortuos & viuentes hos Patronos, & apud Dominu deprecantes perlubenter invocaverim pro plaga gravissimam oves meas percellente & percutiente. Nec inefficax mihi & illis eorum fuit auxilium.

CAPVT X.

Thema. Ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis Hier. 29.

Dicit Dominus per Hieremiam: Ego scio cogitationes quas cogito super vos, cogitationes pacis, & non afflictionis, vt dem vobis sine & patientiam. Et inuocabitis, & ego exaudiam vos. Quare me & inueniatis: & qualiter me in toto corde vestro. Fidelis sermo & omni acceptione dignus plenus melle & consolacione tempore afflictionis. Veru videtur nonnulli hoc tempore post torres reperitas preces & privatas & publicas, post tot supplicationes totius cleri & populi flagello mortalitatis nihilominus perdurante, dicere: Etane sine cogitatione pacis: Immo veru cogitationes sunt gravissima afflictiones. Et filij vident coram se patrum suorum tantissima funera, parentes quoque & conuerso filiorum & filiarum suarum corpora efferti vident, propinqui propinquos luctu prosequuntur, amici amicos desunt. Et vbiq; funera, lamenta, luctus, lacrymae. An non ha cogitationes afflictionis? Dicere possimus cu Propheta Abacuc: Viquequo Domine clama-

bo, & non exaudies? Vociferabor ad te vniuersum, & non saluabis. Sed audiamus quid respondu fuerit. Propheta hic conuocatus, idem eum videtur nobis respondere Dominus: Et respondit mihi Dominus ait. Scribe vnum, & explana eum super tabulas, vt percurras qui legent eum. Si moram fecerit, expecta eum, quia veniens veniet, & non tardabit. Haec politema verba omnes afflicti debent legere & tuminare, & in cordis sui tabulis descripta gerere. Quia est illud ab eo promissu: Ego cogito super vos cogitationes pacis, & non afflictionis, vt dem vobis sine & patientiam. Quare me, & inueniatis cu toto corde quaseritis. Non potest veritas incitari. Si moram fecerit, non mentietur, expecta eum.

Sed afferamus nonnullas rationes, quae taret Dominus & moram faciat, licet ad eum in afflictione clamemus.

Primo, scit divina Sapiencia quod non expediat tam cito manum retrahere percutientis, & quidem scit nobis expedire, vt manum hanc exteniam attendamus cum timore & tremore. Sic nempe dicimus hic humiliari sub manu potentis Dei, vt exaltemur in tempore visitationis. Monemus clamare cu Propheta, & dicere: Haec omnia venerunt super nos, nec oblitui sumus te. Et non recessit retrahere cor nostrum: quonia humiliasti in loco afflictionis. Propter te mortificamur toto die, estimati sumus quasi oves occisionis. Quare faciem tuam auertis, oblitus es iniquitatem nostram. Humiliata est in puluere anima nostra, conglutinata est in terra venter noster. Exurge adiuua nos, &c. Memor quoq; hinc incertitudinis vitae nostrae, & per consequens dispositionis internae, quasi nobis diceretur quod Regi Ezechiae: Dispone domus tua, quia morietur. Aut quasi nobis diceretur idem quod olim Iheremias: Erat vita pendens ante oculos tuos die ac nocte, & non credes vti tua, sed timebis die ac nocte. Mane dicit: Quis mihi det vespere? Et vespere quis mihi det mane? Propterea qua tuus videtur oculis. Quasi dicit: Vita tua semper erit in periculo posita, & quasi in dubio suspensa, vt non possis videre vitam tuam, aut de vno die te securare. An non haec vera sunt tempore saeculis nunc mortalitatis?

Quocumque aspiciamus nihil est nisi mortis imago: Eum qui lacrymis angulus omnis habet incerti sumus mane an videbimus vespere; in vespere, an mane inueniamus. Quid ergo restat nisi meditari vt Columba cum gemit, & dicitur cum cordis copunctione Dominus, ac cum spiritu humilitatis: De mane usque ad vespere finies me.

Nunc ergo nobis dictum cogitemus illud Hieremias, & tunc tibi specula, pone amaritudines, dirige cor tuum in viam rectam. Ascende in mentis speculam, erige oculos, & circumspece miseras & amaritudines circumcingentes. Considera an in statu in quo auderes mori. Et his omnibus consideratis dirige cor tuum in viam rectam, vt in illa inueniaris a Domino, quicumque hora aut die venerit ad te, vt euocaverit te ad se.

ANTIQ

Abacuc

Secun

Resp. 2. Secundò idè tardat Dominus retrahere ma-
num suam percussentem, quia expedit eis, qui per-
cussantur, & ex hac vita tolluntur. Quor pueris &
infantibus Deus tempore mortalitatis replet Para-
ditum suum, impletque ruinas & locum Angelo-
rum, qui ex illo ceciderunt ob superbiam? Quor ani-
mabus puris adhuc & innocuis in tenera adole-
scentia solidatis Cælum suum tunc adornat, quasi
nouellis fideiibus? Quam multos per amaritudi-
nem morbi & mortis purgat tunc, vt iocospurgatos
in conspectu suo silitat & confirmet? His dicere
possimus illud S. Petri: *Deus autem omnis gratia*

retra me & invenit, cum in corde vestro me q
ritus. Ego enim cogito cogitationes pacis & non affli-
ctionis. Nolite igitur conqueri nimium de nocte
tribulationis perdurantes, sed si queritis, querite,
convertimini & venite; à custodia maritima vique
ad noctem in Domino sperate.
Postremò dicamus idè Deum differre auxilii,
vt nostram probet fiduciam & perfuerantiam. Hec
nimium est orationis efficacia conditio inter pri-
marias, vt alibi diximus.

Resp. 4.

Heb. 4.

2. Pet. 5. *Deus autem omnis gratia*
qui vocavit vos, ipse modicum passus perficiet, confir-
mat, solidabitque. Ipsi gloria in saecula saeculorum.
Multi tunc qui ab hominibus deseruntur, speciali-
ter per gratiam à Deo visitantur; & in eum projeci-
entes consilium cum fiducia & compunctione per-
fecta, saluantur. Propterea dicebat Beatus ille Vir
Theodoricus à Monasterio, de quo supra cap. 8.
ex triginta duobus millibus in pestilentia defun-
ctis, duos tantum damnationi fuisse addictos ob
desperatorem vel impudentiam.

Attendamus ergò nunc illud Apostoli monitum
salubre: *Habemus Pontificem magnum, Iesum Filium*
Dei, qui penetravit Caelos, teneamus spei nostrae con-
fessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non
possit compati infirmitatibus nostris. Adeamus cum
fiducia ad thronum gratiae eius, vt misericordiam
consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio
oportuno. Quis est Thronus gratiae eius, nisi Ecclesia
Sancta ad quam congregamur? Quis est Thronus
gratiae eius? nisi Crux veneranda quam nunc cum
pietate debemus inspicere, cum sit Fors omni gra-
tiae? Quis est Thronus gratiae eius, nisi Altare in quo
immolatur incruentus? Quis est Thronus gratiae e-
ius, nisi Sacramentum admirabile in quo tamquam
in Propitiatorio & Arca foederis Iese exhibet, vt
excipiat preces nostras, & exaudiat perfluerantes?

Itaque cum ignorantes simus, quid cuique con-
ducas, quaque via Deus lucem suam velit impetiri,
et *quumquemque docere ad verminem suum, ni-*
hil hic conqueramur, licet ad se clam. nes nos non
exaudiat. Sed dicamus et illud Plauti: *Deus meus*
clamabo per diem, & non exaudiet, & nocte, & non
ad insipientiam mihi. Tu autem in Sancto habitus
Laus Israel. Vt sanctus es in omnibus operibus &
vitiis tuis, à nobis semper & vbi que sanctificandus,
sive cadas, sive stans; sive in auctis, sive in pro-
spertis, sive mortificis, sive viuificis. Tu in sanctita-
te omnia disponis pro salute electorum tuorum.

Illuc, itur accedamus cum fide & fiducia *Vt in-*
ueniamus misericordiam. Illa egimus pro nobis,
pro fratribus, pro peccatis nostris, pro omnibus af-
flictis, pro flagellis diuinis avertendis. Ibi inueni-
mus aquam in Fonte misericordiae; ibi inueni-
mus gratiam in Throno gratiae; ibi inuenimus diuinis
in Thesuro clementiae; ibi inuenimus lucem in
Sol; ibi inuenimus feruorem in igne; ibi inueni-
mus solatium in sua scaturigine; ibi inueni-
mus medelam & salurem in salutis Auctore. Non di-
mittamus eum nisi benedixerit nobis; iustemur
cum eo tota nocte afflictionis, seuenti prece &
amore, cum lachrymis & lamentatione; donec au-
roram nobis illucescat depulsa meroris caligine, do-
neq inueniamus auxilium oportunitum in nostra
necessitate.

2. Pet. 1. *Deus autem omnis gratia*
qui vocavit vos, ipse modicum passus perficiet, confir-
mat, solidabitque. Ipsi gloria in saecula saeculorum.
Multi tunc qui ab hominibus deseruntur, speciali-
ter per gratiam à Deo visitantur; & in eum projeci-
entes consilium cum fiducia & compunctione per-
fecta, saluantur. Propterea dicebat Beatus ille Vir
Theodoricus à Monasterio, de quo supra cap. 8.
ex triginta duobus millibus in pestilentia defun-
ctis, duos tantum damnationi fuisse addictos ob
desperatorem vel impudentiam.

Attendamus ergò nunc illud Apostoli monitum
salubre: *Habemus Pontificem magnum, Iesum Filium*
Dei, qui penetravit Caelos, teneamus spei nostrae con-
fessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non
possit compati infirmitatibus nostris. Adeamus cum
fiducia ad thronum gratiae eius, vt misericordiam
consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio
oportuno. Quis est Thronus gratiae eius, nisi Ecclesia
Sancta ad quam congregamur? Quis est Thronus
gratiae eius? nisi Crux veneranda quam nunc cum
pietate debemus inspicere, cum sit Fors omni gra-
tiae? Quis est Thronus gratiae eius, nisi Altare in quo
immolatur incruentus? Quis est Thronus gratiae e-
ius, nisi Sacramentum admirabile in quo tamquam
in Propitiatorio & Arca foederis Iese exhibet, vt
excipiat preces nostras, & exaudiat perfluerantes?

Itaque cum ignorantes simus, quid cuique con-
ducas, quaque via Deus lucem suam velit impetiri,
et *quumquemque docere ad verminem suum, ni-*
hil hic conqueramur, licet ad se clam. nes nos non
exaudiat. Sed dicamus et illud Plauti: *Deus meus*
clamabo per diem, & non exaudiet, & nocte, & non
ad insipientiam mihi. Tu autem in Sancto habitus
Laus Israel. Vt sanctus es in omnibus operibus &
vitiis tuis, à nobis semper & vbi que sanctificandus,
sive cadas, sive stans; sive in auctis, sive in pro-
spertis, sive mortificis, sive viuificis. Tu in sanctita-
te omnia disponis pro salute electorum tuorum.

Illuc, itur accedamus cum fide & fiducia *Vt in-*
ueniamus misericordiam. Illa egimus pro nobis,
pro fratribus, pro peccatis nostris, pro omnibus af-
flictis, pro flagellis diuinis avertendis. Ibi inueni-
mus aquam in Fonte misericordiae; ibi inueni-
mus gratiam in Throno gratiae; ibi inuenimus diuinis
in Thesuro clementiae; ibi inuenimus lucem in
Sol; ibi inuenimus feruorem in igne; ibi inueni-
mus solatium in sua scaturigine; ibi inueni-
mus medelam & salurem in salutis Auctore. Non di-
mittamus eum nisi benedixerit nobis; iustemur
cum eo tota nocte afflictionis, seuenti prece &
amore, cum lachrymis & lamentatione; donec au-
roram nobis illucescat depulsa meroris caligine, do-
neq inueniamus auxilium oportunitum in nostra
necessitate.

Et quandoquidem etiam Mater Christi MARIA,
Mater est misericordiae, & Thronus gratiae eius, ac-
cedamus & nos ad eam, sive ad eum, qui in hoc
Throno sedet, & per illum gratiam in auxilio o-
portuno effundit, & dicamus: *Deus misericordiae,*
Deus pietatis, Deus indulgentiae, qui mi ererit super
afflictionem populi tui, & olim dixisti Angelo, contine
manum tuam: ob amorem illius Throni & Stella
gloriose, cuius vbera pretio, a contra venenum pecca-
torum nostrorum iuxisti dulciter, praesta auxilium
gratia, vbi peste & improuisa morte liberemur. Hoc
impetra, & nobis auxiliare, & pissima Dei Geni-
trix, qua contriuisisti caput serpentis. Per
Iesum Filium tuum, &c.

Et quandoquidem etiam Mater Christi MARIA,
Mater est misericordiae, & Thronus gratiae eius, ac-
cedamus & nos ad eam, sive ad eum, qui in hoc
Throno sedet, & per illum gratiam in auxilio o-
portuno effundit, & dicamus: *Deus misericordiae,*
Deus pietatis, Deus indulgentiae, qui mi ererit super
afflictionem populi tui, & olim dixisti Angelo, contine
manum tuam: ob amorem illius Throni & Stella
gloriose, cuius vbera pretio, a contra venenum pecca-
torum nostrorum iuxisti dulciter, praesta auxilium
gratia, vbi peste & improuisa morte liberemur. Hoc
impetra, & nobis auxiliare, & pissima Dei Geni-
trix, qua contriuisisti caput serpentis. Per
Iesum Filium tuum, &c.

Jerem. 29 cordis contritione, quandoquidem dicat ipse: *Qua-*

Y 2

CA.